

Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-Bez utworów zależnych
3.0 Polska(CC BY-NC-ND 3.0 PL)

Załącznik Kulturoznawczy 2/2015

Załącznik

SPRAWOZDANIA

FESTIWAL UPS: UKSWOZDZKA PLATFORMA SZTUKI TYDZIEŃ Z KULTURĄ MUZYCZNĄ NA UKSW

PIOTR JAKUBOWSKI & CULTURE ON

Wydział Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego;
Faculty of Humanities Cardinal Stefan Wyszyński University in Warsaw (Poland)
piakubowski@gmail.com

W dniach 16–20 listopada 2015 roku na terenie kampusu UKSW przy ulicy Dewajtis 5 odbył się festiwal kulturoznawczo-muzyczny UPS: Ukswordzka Platforma Sztuki, zorganizowany przez koło naukowe kulturoznawców Culture ON działające przy Wydziale Nauk Humanistycznych UKSW, przy współpracy Fundacji MEAkultura, Fundacji Wyszyńskiego i Samorządu Studentów UKSW. Honorowy patronat nad festiwalem objęli JM Rektor UKSW ks. prof. dr hab. Stanisław Dziekoński, prezydent miasta stołecznego Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz, burmistrz dzielnicy Bielany Tomasz Mencina oraz Narodowe Centrum Kultury. Mecenasem festiwalu był Bank Zachodni WBK, grupa Santander Universidades.

Program festiwalu był niezwykle bogaty i obejmował ogólnopolską konferencję naukową *Badanie muzyki jako badanie kultury*, cykl warsztatów i spotkań, wreszcie część artystyczną – koncerty zespołów muzycznych, występy grup teatralnych oraz wystawę plakatów autorstwa cenionego polskiego grafika, dra Maxa Skorwidera, wykładowcy Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, przygotowaną we współpracy z fundacją MEAkultura.

Celem konferencji była nie tylko wymiana doświadczeń między zajmującymi się kulturą muzyczną badaczami z różnych polskich ośrodków akademickich, lecz także zainspirowanie studentów kulturoznawstwa i innych kierunków humanistycznych do podejmowania w swych pracach licencjackich czy magisterskich tematyki związanej z muzyką. W końcu – jak stwierdził

Wystawa grafik Maxa Skorwidera w hallu głównym UKSW (fot. M. Krzanowska)

jeden z prelegentów – jest wielu ludzi, którzy nie chodzą do galerii czy teatru, ale ze świecą szukać kogoś, kto nie słucha muzyki.

Wykład otwierający konferencję wygłosił prof. Krzysztof Moraczewski z UAM, jeden z najwybitniejszych polskich specjalistów z zakresu kulturowej analizy muzyki, który wprowadził słuchaczy w specyfikę tej dziedziny badań. Definiując, za Johnem Blackingiem, muzykę jako „dźwięk zorganizowany na sposób ludzki” (*humanly organised sound*), prelegent stwierdził, że jest to jedno z nielicznych zjawisk kulturowych o charakterze uniwersalnym, jednakże nie wszystkie kultury wyróżniają muzykę jako osobną, niezależną sferę praktyk. Co więcej, istnieją też i takie kultury, które pomimo wysoko rozwiniętej wiedzy, techniki i obyczajowości w sferze muzycznej nie posiadają w swym języku słowa „muzyka”, albowiem to, co Europejczycy ujmują za pomocą tego pojęcia, oni włączają w inne sfery działań o charakterze

kulturowym (religijne, żałobne czy związane z życiem codziennym). Tym samym porównawcze badanie tradycji muzycznych (czy raczej „muzycznych”) różnych kultur narażone jest nieuchronnie na zarzut etnocentryzmu – narzucania innym naszej, zachodniej wizji tego, czym jest muzyka. Rozwiązaniem może być to, co prof. Moraczewski określił jako „mądrą imputację” – w pełni świadome zastosowanie europejskiego aparatu kategorialnego i naszego pojęcia muzyki po to, by móc w ogóle wyróżnić przedmiot badań, a następnie próbę wycofania się z tak przyjętej perspektywy, by zdać sprawę z istniejącej różnicy międzykulturowej. Na koniec swojego wystąpienia prelegent opowiedział też o pracach Richarda Taruskina nad rewolucyjnym dla ukształtowania się zachodniej kultury muzycznej znaczeniem wprowadzenia notacji. Pismo nie tylko tworzy archiwum, zmieniając radykalnie model przekazu kulturowego, lecz także poprzez nałożenie na muzykę metaforyki przestrzennej (np. dźwięki „wysokie” i „niskie”) kształtuje nasze wyobrażenia na temat tego, czym jest muzyka.

Kolejna sekcja konferencji poświęcona była badaniom pejzaży dźwiękowych czy szerzej – audiosfery, dziedziny zyskującej coraz większą popularność w ramach kulturowych studiów miejskich. Jako pierwszy wystąpił dr Sławomir Wieczorek, kulturoznawca i muzykolog z Uniwersytetu Wrocławskiego, członek działającej tam Pracowni Audiosfery. Prelegent zrekonstruował dwie tradycje badań nad otoczeniem dźwiękowym człowieka – *sound studies* i *soundscape studies* – a następnie opowiedział o realizowanym na UWr projekcie stworzenia mapy dźwiękowej Wrocławia. Zachęcił też studentów do ćwiczeń z „czyszczenia uszu” – wyczulenia na dźwięki miasta, które nas otaczają, a które zwykle ignorujemy, traktując je jako zwykły szum – oraz do podjęcia analogicznego zadania: dźwiękowego mapowania stolicy. Jako kolejną głos zabrała dr Jadwiga Zimpel z UAM, która opowiedziała o przeprowadzonych wraz ze studentami poznańskiego kulturoznawstwa badaniach otoczenia dźwiękowego ulicy św. Marcina. Prelegentka wprowadziła słuchaczy w tajniki niezwykle interesującej

metody badawczej, jaką jest *soundwalking* („spacer dźwiękowy”). Analiza pejzażu dźwiękowego miasta, jak się okazało, przyczynić się może nie tylko do wzbogacenia wiedzy kulturoznawczej czy antropologicznej (rozszerzając rozpoznania bazujące na paradygmacie wzrokocentrycznym), lecz także do zdiagnozowania istotnych problemów mieszkańców.

Po trzech pierwszych wykładach nastąpiło oficjalne otwarcie festiwalu – koncert zespołu Karpaty Magiczne stworzonego przez dr Annę Nacher z Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Marka Stryczyńskiego. Zespołowi gościnnie towarzyszył Rufus Libner grający na didgeridoo. Koncert odbył się w Podziemiach Kamedulskich przy kościele pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia NMP w Lasku Bielańskim. Przed występem słowa powitania do uczestników festiwalu wygłosili JM rektor UKSW ks. prof. dr hab. Stanisław Dziekoński oraz prodziekan WNH dr Katarzyna Jażdżewska. Muzycy Karpat Magicznych wprowadzili słuchaczy w medytacyjny nastrój

Karpaty Magiczne w Podziemiach Kamedulskich (fot. M. Marton)

– gardłowy śpiew Anny Nacher oraz bogate etniczne instrumentarium pochodzące zarówno z rejonu Karpat, jak i Azji czy Australii sprawiły, że magia z nazwy zespołu udzieliła się i widowni.

Popołudniową część konferencji pierwszego dnia festiwalu otworzył wykład prof. Marka Jezińskiego, prodziekana Wydziału Humanistycznego UMK. Badacz przedmiotem swojego wystąpienia uczynił kategorię nostalgii, odniesioną do muzyki popularnej, oraz związaną z nią mitologizację i idealizację przeszłości. Utwory takich artystów jak Noel Gallagher czy wiele piosenek zespołu The Beatles opiera się na nostalgicznym nacechowaniu przekazu artystycznego. Poza elementami pamięci biograficznej tym, co nabywa tu wartości nostalgicznej, okazuje się sama historia muzyki popularnej.

Jako kolejny głos zabrał prof. Waldemar Kuligowski z UAM, jeden z najbardziej cenionych polskich antropologów kulturowych, który skupił się na badaniu publiczności festiwali muzycznych. Prelegent opowiedział o tym, jak w jego ręce trafiły ankiety przeprowadzone podczas festiwalu muzycznego w Jarocinie w latach 80. i jak postanowił powtórzyć to badanie – wprowadzając, oczywiście, odpowiednie korekty i rozszerzając zakres zastosowanych metod i narzędzi – podczas zeszłorocznego festiwalu w Jarocinie oraz Off Festiwalu. By opisać specyfikę festiwalowej publiczności, prof. Kuligowski odniósł się do kategorii karnawału. Zwierzył się także słuchaczom z problemów, na jakie natrafia badacz, który jest jednocześnie wielkim fanem muzyki.

Następnie głos zabrała dr Anna Nacher z UJ, która w swoim wystąpieniu opisała relację łączącą wykonawcę z instrumentem. Przykładem podanym przez prelegentkę było didgeridoo – instrument dęty australijskich Aborygenów, wykonany z jednego pnia eukaliptusa wydrążonego przez termity, z ustnikiem sporządzonym ze specjalnego rodzaju pszczelego wosku. Podczas gry na didgeridoo łączą się ze sobą prawa natury, działanie kultury, przekształcające naturę do własnych celów, i ciało muzyka. Wszystkie te elementy współtworzą unikalny „taniec sprawczości” (*dance of agency*)

– poprzez tę kategorię dr Nacher starała się przedstawić specyficzny rodzaj interakcji zachodzącej podczas procesu wykonywania muzyki.

Ostatni wykład pierwszego dnia konferencji wygłosił prof. Krzysztof Abriszewski z UMK, który odwołując się do Immanuela Wallersteina koncepcji kapitalistycznego systemu świata, przeanalizował nierówność dochodów artystów i asymetrię dystrybucji dóbr kultury w obrębie relacji centrum – półperyferie na podstawie twórczości muzycznej. Przywołując dobitne przykłady – wynagrodzenie dla muzyków polskich (półperyferyjnych) i zagranicznych (centralnych) podczas festiwalu czy ofertę płytową polskich i zagranicznych sklepów muzycznych – badacz ukazał obowiązujący tu schemat przepływu produktów (od centrum ku półperyferiom) i przepływu kapitału (w kierunku odwrotnym).

Zwieńczeniem pierwszego dnia festiwalu był koncert cyberpunkowego zespołu Der Birken założonego przez prof. Marka Jezińskiego. Syntetyczne, mocne brzmienia w połączeniu z antysystemowymi tekstami pozwoliły na odreagowanie po, jakże owocnych, trudach konferencyjnych.

Drugi dzień festiwalu rozpoczęła kolejna sekcja konferencji *Badanie muzyki jako badanie kultury*. Pierwszy wystąpił dr Michał Jan Lutostański, który przedstawił swoje badania nad relacjami między muzyką a subkulturami młodzieżowymi (skinheadami, punkami, hiphopowcami oraz metalami), analizując funkcję muzyki dla projektu tożsamościowego tych wspólnot, znaczenie tekstów dla ich samookreślenia oraz style życia związane z subkulturowym funkcjonowaniem.

Następnie dr Tomasz Kukołowicz z NCK opowiedział o wszystkim tym, co badacze muzyki chcieliby wiedzieć o rapie, ale boją się zapytać. Broniąc hip-hopu przed zarzutami, że nie jest „prawdziwą” muzyką i nie wymaga od wykonawców większych umiejętności, prelegent przedstawił swoją próbę wypracowania instrumentarium badawczego do analizy hiphopu. Opowiedział też o specyfice raperskiego świata. Mgr Daria Rzczkowska z UAM dowiodła, że perspektywa genderowa ma również zastosowanie

Dr Leonardo Masi (fot. M. Kowalska)

w przypadku analiz muzyki. Prelegentka opisała schematy konstruowania obrazu (hiper)męskości na przykładzie muzyki metalowej. Ukazała też, w jaki sposób pozycjonuje się tam kobietę, wykorzystując figury meduzy czy wiedzmy.

Jako ostatni głos zabrał dr Leonardo Masi z UKSW, który przedstawił publiczności krótką historię muzyki popularnej – wraz z kontrowersjami, jakie budzi to pojęcie – oraz przeanalizował obecne tam strategie wykorzystywania elementów klasycznej muzyki gitarowej. Swoje tezy dr Masi ilustrował krótkimi utworami granymi na gitarze klasycznej. Ten jedyny w swoim rodzaju „wykładorecital” zakończył konferencyjną część festiwalu.

Podczas festiwalu UPS zarówno studenci, jak i wszyscy zainteresowani mogli nie tylko pogłębić swoją wiedzę z zakresu muzyki, lecz także

podszkolić umiejętności wokalne, taneczne i aktorskie w trakcie warsztatów prowadzonych przez uznanych specjalistów. O tym, co się tam działo, opowiedzą członkinie koła Culture ON.

W ramach warsztatów wokalnych mieliśmy okazję wyruszyć w muzyczną podróż z polskim wokalistą jazzowym, wykładowcą poznańskiej Akademii Muzycznej i warszawskiej Akademii Teatralnej, Januszem Szromem. Przez ponad pięć godzin w kilkanaście osób zgłębialiśmy tajniki śpiewania i chłoniliśmy rady od doświadczonego muzyka i pedagoga. Oprócz ćwiczeń, które miały za zadanie otworzyć i wydobyć nasz pełny i prawdziwy głos, profesor Szrom przybliżył nam tajemnice bluesa. Rozłożyliśmy piosenkę *Kiedy byłem małym chłopcem* na czynniki pierwsze i takt po takcie, nutka po nutce wspólnie daliśmy się ponieść muzyce, by stworzyć jedyne w swoim rodzaju UKSWordzkie *jam session*. Po warsztatach można było zostać i poprosić prowadzącego o rozmowę i rady na przyszłość. Takie spotkania świadczą o tym, jak wiele talentów jest wokół nas i jak potrzebne są takie inicjatywy jak UPS.

Marta Karpińska

Trzeciego dnia festiwalu mogliśmy nauczyć się podstaw stepu pod czujnym okiem mistrza Europy w tańcu irlandzkim, członka grupy tanecznej Treblers i byłego studenta kulturoznawstwa UKSW, Macieja Skwarka. To, co dotąd zdawać się mogło jedynie rytmicznym uderzaniem stóp o podłogę, okazało się naprawdę ciężkim zadaniem, wymagającym skupienia, niebywałego wysiłku fizycznego, żmudnej pracy, wielu godzin samodyscypliny i prób. Całe szczęście, prowadzący zadbał o pozytywną atmosferę podczas kilkudziesięciu minut nieskładnego tupania, które pod koniec zaczęło nawet być rytmiczne.

Emilia Waszczuk

Warsztaty stepu z Maciejem Skwarkiem (fot. A. Cembrowska)

Warsztaty improwizacji teatralnej poprowadzili członkowie Teatru Improwizowanego HELENA – Karolina Sieńkowska (była studentka kulturoznawstwa UKSW) i Michał Schmidt. Młodzi aktorzy wprowadzili grupę zainteresowanych studentów w tajniki improwizacji. Uczestnicy poznali podstawowe ćwiczenia improwizacyjne, które opierały się na interakcji, a ich głównym zadaniem było ćwiczenie pamięci. Warsztatowcy zrealizowali również zapowiadany w filmiku promocyjnym cel – umożliwili uczestnikom obudzenie uśpionego w nich wewnętrznego dziecka.

Anna Goworek

Warsztaty Sławomira Krawczyńskiego, reżysera i współtwórcy teatru tańca Bretoncaffe, *Święto wiosny – Taniec śniącego ciała*, oparte zostały na tytułowej metodzie „śniącego ciała”, związanej z psychologią Arnolda Mindella zorientowaną na proces i psychologią analityczną Junga. Warsztaty poprzedzono krótkim wprowadzeniem dotyczącym metody wiodącej, nastawionej na głębokie odczuwanie

kreowanej przez aktora roli, oraz wyjaśnieniem metod pracy (z uwagi na profil festiwalu prowadzący skupił się przede wszystkim na dwóch kanałach percepcji: słuchowym i kinestetycznym). Podczas warsztatów uczestnicy na podstawie swoich wspomnień, odczuć i iluzji, wywołanych dźwiękami *Święta wiosny* Igora Strawieńskiego, układali własną choreografię. Każdy uczestnik projektował układ ruchów na trzech etapach. Pierwszym z nich było zbudowanie swojej wewnętrznej fikcji, konstruowanej na bazie doznań dźwiękowych. Drugim stadium był wybór poszczególnych elementów własnego wyobrażenia i oddanie ich konkretnym gestem, przeobrażonym następnie w ruch całego ciała, który stanowił punkt wyjścia do osobistej choreografii. Ostatni etap to linearnie przedstawienie swojego wyobrażenia za pomocą opracowanych ruchów. Celem warsztatów było zademonstrowanie, w jaki sposób nieświadome odczuwanie wpływa na odbiór rzeczywistości, jak może realizować się w ruchu i jak determinuje nasze działania. Metoda „śniącego ciała” miała pokazać uczestnikom relacje pomiędzy ludzką psychiką a fizycznością oraz ich współdziałanie w procesie twórczym.

Katarzyna Gołoś

W czwartek dzięki współpracy z Bielańskim Ośrodkiem Kultury odbyły się kolejne warsztaty taneczne – waacking z elementami vogue. Udział wzięło w nich osiem odważnych dziewcząt, każda gotowa rozbudzić w tańcu swą kobiecość, dać ponieść się muzyce. Zajęcia poprowadziła Agnieszka „Lily” Darkowska, studentka UKSW znana z grupy Warszawski Funk, uczestniczka ostatniej edycji programu telewizyjnego Mam Talent. Uczestniczki poznały historię uprawianych przez nią stylów tanecznych, wywodzących się z amerykańskiego środowiska homoseksualnego lat 70., gejowskich klubów i bohemy. Podczas półtoragodzinnych zajęć nauczyły się podstaw tańca oraz stworzyły krótką choreografię. Inspiracją miały być tu zdjęcia kobiet pewnych siebie, pięknych i odważnych, potrafiących emanować wdziękiem. Zajęcia miały na celu podniesienie pewności siebie i umożliwienie ekspresji emocji.

Emilia Waszczuk

Warsztaty taneczne z Lily Warszawski Funk (fot. M. Krzanowska)

Ostatni dzień festiwalu rozpoczął się warsztatami z performansu prowadzonymi przez doktora Łukasza Lewandowskiego, wykładowcę Akademii Teatralnej w Warszawie, aktora związanego z Teatrem Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza. Uczestnicy zaproszeni zostali do eksperymentowania z własną kreatywnością i dążenia do odważniejszej artystycznej (i nie tylko) ekspresji. Wykonując zadania, które opierały się na porozumieniu pozawerbalnym, eksplorowali siłę przekazu mowy ciała, działań niemal instynktownych i odruchowych, które wymagały czujności i otwarcia na relacje z partnerem w działaniu. Ćwiczenia opierały się też na poszukiwaniu swoich sposobów opowieści, by narracja zyskiwała na mocy zarówno pod względem obrazowości, jak i zawartej w nich prawdy.

Barbara Jaworska

Festiwal UPS stanowił również okazję do spotkań i wymiany doświadczeń z zaproszonymi gośćmi – kompozytorem muzyki filmowej i teatralnej Bartoszem Woźniakiem oraz dziennikarzem radiowym Piotrem Metzem. Spotkania poprowadziły Katarzyna Gołoś oraz Emilia Waszczuk z koła Culture ON i to one opowiedzą o ich przebiegu.

Trzeciego dnia festiwalu w uniwersyteckiej sali kinowej miało miejsce spotkanie z Bartoszem Woźniakiem – kompozytorem muzyki filmowej i teatralnej, sound designerem i reżyserem dźwięku. Twórca opowiadał o specyfice komponowania muzyki filmowej oraz teatralnej, zaczynając od zaznaczenia różnicy między obiema dziedzinami swojej twórczości. Artysta zaznaczył, że muzyka filmowa jest tworzywem, które rodzi się w odosobnieniu od materiału wizualnego, powstaje do gotowego obrazu, natomiast muzyka teatralna współdziała nie tylko z akcją dramatyczną, lecz także współtworzy rolę wraz z aktorem, pozostaje z nim w dialogu, dlatego kreowanie jej to proces trwający niemal do końca prób. Artysta opowiedział o swoim ostatnim, wyjątkowo „umuzycznionym” spektaklu, wymagającym osobliwego trybu pracy z aktorami – *Tato* Małgorzaty Bogajewskiej – podczas którego dialogujące ze sobą postaci grały m.in. na wiolonczeli, skrzypcach i kontrabasie.

Kompozytor przybliżył również sposób pracy z materiałem filmowym. Opowiedział o współdziałaniu muzyki z obrazem oraz pozostałymi warstwami dźwiękowymi filmu (efektami dźwiękowymi i dialogami). Zaznaczył, jak istotna jest „przezroczystość” dźwięku w filmie i wyważona ilustracyjność muzyki. Artysta opowiedział o nowych technikach kompozycyjnych, podkreślając nietypowość muzyki tworzonej do horrorów i pracy z dźwiękiem przy tego typu filmach. Rozmowę z Bartłojem Woźniakiem zwińczyła prezentacja utworów *Urok* oraz *Sprężyna*, które skomponował w ramach projektu *Maryna C*, interpretującego w folkowo-elektronicznej poetyce twórczość Mariny Cwietajewej i Anny Świrszyńskiej.

Katarzyna Gołoś

Podczas ostatniego dnia festiwalu UPS odbyło się spotkanie z dziennikarzem muzycznym Piotrem Metzem, zorganizowane dzięki współpracy z fundacją MEAkultura. Zainteresowanie tym wydarzeniem przerosło oczekiwania organizatorów, którzy w ostatniej chwili zmuszeni byli przenieść je do największej sali w kampusie Dewajtis – Auli im. Jana Pawła II. Radiowiec, znany głównie ze swej pracy dla Programu Trzeciego Polskiego Radia i rozmów z takimi gwiazdami, jak Paul McCartney, Mick Jagger czy Madonna, wygłosił krótki wykład o podstawach wywiadu, opowiedział o trickach dziennikarskich i najlepszym sposobie na życie, jakim okazuje się połączenie pasji z pracą zawodową. Wspominał najciekawsze, ale i najtrudniejsze rozmowy w swoim życiu, radził, czym kierować się w pracy dziennikarza i na co zwracać szczególną uwagę w wywiadach. W drugiej części spotkania odpowiadał na liczne pytania zebranych na sali studentów. Miłym akcentem okazała

Piotr Metz i Culture ON (fot. M. Marton)

się jego otwartość na indywidualne rozmowy, a także przyjęcie demo z nagraniami od jednej ze studentek kulturoznawstwa.

Emilia Waszczuk

Artystyczną część festiwalu tworzyły, poza wspomnianymi już występami zespołów Karpaty Magiczne i Der Birken, koncerty takich grup, jak Żywiolak, Wieszcze niespokojne i Avtomat, a także spektakl improwizowany projektu Sufin/Młynarski, aktorów znanych z kultowej warszawskiej grupy teatralnej Klancyk, entuzjastycznie przyjęty przez widownię, wypełniającą aż po ostatnie miejsce Aulę Muzyczną.

Michał Sufin i Bartek Młynarski, czyli wielka improwizacja na UKSW (fot. M. Kowalska)

Zespół Żywiolak, założony przez Roberta Jaworskiego, znanego polskiego multiinstrumentalistę, wystąpił we wtorek 17 listopada w Podziemiach Kamedulskich. Twórczość Żywiolaka wpisuje się w nurt zwany heavy-folkiem, hard-folkiem czy folkmetalem i, jak same te nazwy wskazują, stanowi

połączenie muzyki ludowej z estetyką heavymetalową. Na potrzeby specyficznej przestrzeni, w jakiej odbył się koncert, zespół przygotował odrobinę łagodniejsze aranżacje swoich utworów, a każdy z nich poprzedzony był krótką opowieścią Roberta Jaworskiego, dotyczącą wierzeń ludowych, które stanowiły inspirację dla powstania poszczególnych piosenek.

Żywiołak w Podziemiach Kamedulskich (fot. A. Cembrowska)

Czwartkowy koncert zespołu Wieszcze niespokojne – formacji hiphopowej grającej, jak jej członkowie sami to określają, romantic-psycho-rap z wykorzystaniem twórczości Adama Mickiewicza – poprzedzony był panelem dyskusyjnym *Romantycy lekkich obyczajów*, w którym udział wzięli Jan Czaplński i Jan Burzyński (członkowie zespołu Wieszcze niespokojne), dr Ewangelina Skalińska z IFP UKSW oraz dr Piotr Jakubowski z IFKiK UKSW. Spotkanie, podczas którego uczestnicy poszukiwali miejsc wspólnych między, zdawałoby się, odległymi światami tradycji romantyzmu

i kultury hiphopowej, poprowadził dr Tomasz Kukołowicz, autor książki *Raperzy kontra filomaci*.

Tradycyjnym już zwieńczeniem wydarzeń organizowanych przez koło Culture ON było afterparty w klubie Znośna lekkość bytu. Pofestiwalowa regeneracja odbyła się przy dźwiękach zespołu Avtomat, projektu autorstwa toruńskiego muzyka i didżeja Kajetana Łukomskiego, któremu towarzyszyły wokalistki Weronika Regosz i Sonia Łukomska. Zespół przedstawił materiał ze swojego nowego albumu *Pleśni*. Muzycy wykonali ukraińskie, białoruskie, gruzińskie i syberyjskie pieśni wielogłosowe przy akompaniamencie opartym na basowych podkładach elektronicznych – była to kolejna próba zestawienia muzyki ludowej ze współczesnymi estetykami muzycznymi. Wyjątkowe przeżycie stanowiła chwila, w której artyści zeszli ze sceny i wykonali jeden z utworów otoczeni przez widownię. Dało się wówczas – jak sami zapowiedzieli – poczuć tę muzykę na własnym ciele.

Koncert zespołu Avtomat (fot. A. Cembrowska)

Festiwal UPS to z pewnością jedna z największych studenckich inicjatyw kulturalno-naukowych na UKSW. Zainteresowanie i pozytywny odzew, z jakimi spotkało się to wydarzenie, nie pozostawiają wątpliwości, że tego typu przedsięwzięcia są potrzebne na naszym uniwersytecie, a aktywność kulturalna i artystyczna, krzewienie pasji oraz zainteresowań są równie istotnym elementem życia akademickiego jak proces dydaktyczny. Zachęcamy zatem do śledzenia naszej działalności i uczestniczenia w innych wydarzeniach organizowanych przez koło naukowe Culture ON, którego celem jest ożywianie życia studenckiego oraz kulturalnego na UKSW i warszawskich Bielaniach. Już na wiosnę odbędzie się druga odsłona festiwalu #NETmisja, poświęconego kulturze internetowej, natomiast w przyszłym roku planowana jest kolejna edycja Ukswordzkiej Platformy Sztuki.

Nowości Wydawnictwa UKSW

- Jerzy Stochmiątek,
Kryzysy życiowe osób dorosłych
- Dietrich Benner,
Pedagogika ogólna
- Kazimierz Pawłowski,
Medytacje platońskie. Rozważania filozoficzne na kanwie dialogów Platona
- Bartosz Koziński, Radosław Zenderowski,
Uwarunkowania polityki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej

Więcej informacji na stronie: www.wydawnictwo.uksw.edu.pl